

Barraca codi 10293 - BV182

Vallirana

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Torrent de cal Xelín - Can Rovira
Emplaçament: Damunt la urb. Vall del Sol, entre dos torrents de difícil accés, al costat d'un penya-segat.
Alçada: 307m

Coordenades:

Latitud: 41.39407
Longitud: 1.93535
UTM Est (X): 410996
UTM Nord (Y): 4583051

Classificació

Número de fitxa: 08295-179
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Petit enderroc.
Protecció: Inexistent
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00100005
Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dv., 16/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria adossada al marge i orientada a l'oest. La seva planta és circular i presenta un portal d'accés tronco-piramidal, amb la llinda plana i molt prima. A l'interior, el paviment és en part una gran llosa i també hi ha una fornícula. La coberta és de lloses. No ha estat restaurada malgrat el petit enderroc que pateix l'estructura.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

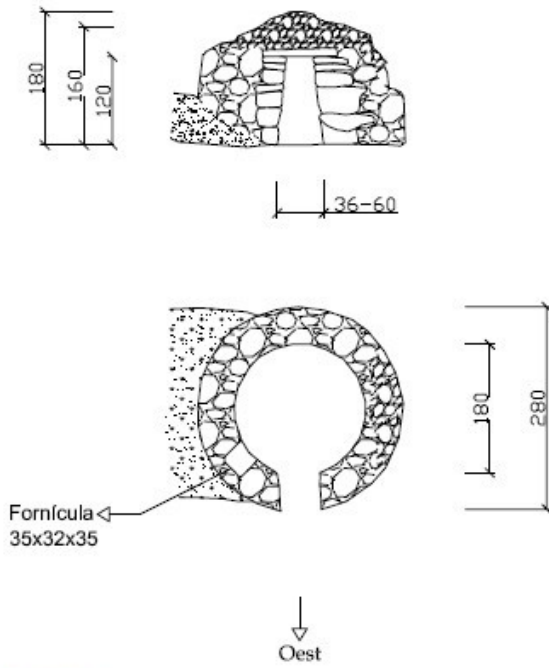
Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

LLINDA 100 x 10

B182
 Wkp. 10293

CENTRE EXCURSIONISTA DE VALLIRANA	
Observació	Enderroc lateral petit
Idioma	20141004
Situació	CAN ROVIRA_Torrent de cal Xeltn
Tipus	DESCONEGUT